

a Ut palpari queant. Sed quod possunt palpari / cui sit tenebra priuatio lucis: etiam si dicat aer obscurus / tenebra. Nec etiam hoc modo possunt palpari tenebre. Aer enim sicut inuisibilis est: sic et impalpabilis est. Illud enim solus palpabile est quod tacui resistere potest. Ad hoc dicit Andreas: qd te nebras moyses vocat nebulas densas: que palpari potest. Tel force aer fuit densas: vsq ad aqueam naturam: ita qd tactui possit subiectum. Glo. dicit Horypoli: ce vocat tenebras palpabiles: non qd palpari possint: sed per hoc magnitudinem tenebrarum significat.

b Horribiles: qd egyptis existentibus in tenebris apparebat eis quedam horredes imagines: valde eos deterretes. **Un. Sap.** xvij. a. Dispersi sunt pauentes horrede et. Heu ois deus qd erit in inferno. Josephus dicit tam densas fuisse tenebras: qd non poterant aperire oculos: unde nec mirum si se inuicem etiis presentes videre non poterant.

c Holocausta da bis. Ironicus loquitur moyses. Tel dabis. i. permittes nos habere. Simile Wester vij. a. Ha mihi animam meam: id est permitte me habere: id est vivere. **d** Non vide boultra faciem tuam. Contra. j. dicit: Vocatis illis ait pharaon: Surgite et egredimini. Solutio. Non videbo: id est ad te vide dum per me non veniam nisi vocat: si postea vocat venit.

e Expositio Ca. XI. T dixit dominus ad minus ad moysen et. Qui sedet in solo: id est sedere debet iure hereditario quam si primogenitus.

f Non mutiet. i. no dolebit. Ex dolore enim canis mutare solet. Serui tui isti. Verba sunt domini ad moysen: ut sic dicat pharaoni.

g Ut multa signa. Non est causale sed consecutuum. q. d. ex non audiencia pharaonis sequentur multa signa in terra egypti. **h** Expositio Ca. XII.

i Dicit quoque dñs ad moysen et. **j** Dennis iste. Hic est aprilis: id est lunatio aprilis: que in

martio sepe inchoat: uno semper nisi embolismus impediat. Hic dicitur ab hebreis nisan: apud egyptios perimut: apud macedones xanticus. Voluit quippe dñs iudeos a ceteris differre nationib: sicut religione et circumcisionis charactere: ita et tempore ratione. Romani enim ex traditione numeri pomplii regis romani: d. qd Quid. At numma nec ianu nec autetas preterit umbras: Dennis antiquis addidit ille duos. Preponit ianuarium: qd tunc incipit sol ascendere per solstitium hyemale. Rabes vero inchoat annum post solsticium esti um. Longuentius videtur fieri ab hebreis in martio: in quo mundus conditus legitur. **k** Ecc. 45. a.

l Et nota qd in Glo. **m** Ps. 104. **n** Quidius fasto rum. i.

mare rubrum. Non remansit nec vna quidem in cunctis finibus egypti. Et induavit dñs cor pharaonis: nec dimisit filios israel. Dixit autem dñs ad moysen: Extende manum tuam in celum et sunt tenebre super terram egypti tam dense ut palpari queant. Extendit moyses manum in celum: et facte sunt tenebre horribiles in vniuersa terra egypti. Tribus diebus nemo vidit fratrem suum: nec mouit se de loco in quo erat. Ubique cunqz autem habitabant filii israel lux erat. Vlocavitqz pharao moyses et aaron: et dicit eis: Ite sacrificare domino: Quesumus vestre et armenta remaneant: parvuli vestri eant vobiscum. Aut moyses: Non stias quoque et holocausta da bis nobis: que offeramus domino deo nostro. Cuncti greges pergent nobiscum: Non remanebit ex eis vngula que necessaria sunt in cultu domini dei nostri: presertim cum ignoremus quid debeat immolari: donec ad ipsum locum perueniamus. Indurauit autem dñs cor pharaonis: et noluit dimittere eos. Dixitqz pharao ad moyses: Recede a me et caue ne ultra videas faciem meam. Quocunqz die apparueris mihi morieris. Respondit moyses: Ita fiat ut locutus es: Non videbo ultra faciem tuam.

d T dixit Ca. XI. dñs ad moyses: Adhuc vna plaga tangam pharaone et egyptum: et post hec dimittet vos: et exire compellet. Dices ergo oī

fuerit undecima: an mundum fuit decima: et in eternitate fuit: qd ante mundum non fuit tempus: ideo denarius significat eternitatem. **o** Ergo decima luna tollebat agnus de grege: significabat qd agnus figuratus: id est christus dei filius erat eternus: id est deus: qui dicitur agnus propter innocentiam.

Libri

eo. q. 3. c. vnto

Vtere. xi. d. Ego q̄si agnus r̄t. Et **E**sa. liij. c. Quasi ouis r̄t. **A**poc. xiiij. b. Agnus qui occisus r̄t. a. **U**nusquisq; Unaquæq; domus sive familia. b. **M**inor est numerus. Dicunt hebrei: q̄ decem capita constitutum familiam: id est tot exigeant ad esum agni. In decretis etiam dicit q̄ decem mancipia p̄sturunt parochiā. **S**3 obiicitur: Nam si q̄libet assumat de domo sibi pluncta tātū: multe domus non habebant numerū sibi sufficientē: Sic non intellegit hic de qualibet domo: sed tm̄ de domo paup̄is: qui nō habebat vñ emeret agnum vel hedum.

De cōse. dis. 2. c. qd sit sanguis

B

Annicul' vni anni. Sed quare ponitur masculus: nōne satis discernit genus cum dicit agnus. Ad h̄ r̄ndet Aug'. q̄ sic dicere coegerit vis et interpretatio nois: q̄ p eo qd i hebreo est masculū/probaton qd est neutri generis: est in greco. Si autē trālator: dixisset ouis mascula/absurdum esset: Si autē agna masculi: incongruū: Si dixisset pec̄ masculū: posset intelligi d̄ alio aia/li: sed vt seruaret sa/cramtū: iō ex ncititate dixit sic. c. **A**bsq; macula: Nō velle/ris sed corporis: vt dici tur **L**euit. xxij. c. e. **H**ec hedum. Hoc dicit ppter paupes: vt si non possent habere agnū/saltēm pos sent habere hedum. f. **U**niversa multi/tudo. Quelibet do/mus suū: tamen dici/tur singularis: q̄ omnes figurabant vnum scilicet ch̄ristū qui futurus erat hostia singularis pro nobis. g. **N**ostem: ex q̄ bus compingit ostiū. h. **C**um lactucis agrestibus: quarū amaritudo / amaritudinē seruitus egypciacē cōmemoraret ī etiū. i. **C**rudū qd. S3 nunqd mos hebreor̄ comede/re carnes crudas: Constat q̄ non. Quare q̄ phibet: Greg' dicit q̄ per hoc nos trahit ad mysteriū. Vel crudū dicit se/miocuctum ex festinatiōe: vel ex leccitate. **Q**ualis debeat esse agnus: qualis comedēs: qualiter comedī: quando et vbi: expresse notatū est in historiā super hunc locū. xij. ca. Solenne pascha fuit in deserto sub moyse: Numeri. ix. a. In hierusalem sub samuele: tamen expresse non legitur in textu: sed habetur ex eo qd dicit. i. **P**aral. xxxv. c. vbi dicitur: Non fuit phase simile huic a diebus samuelis. In hierusalem sub

Exodi

iosia rege iuda. iiij. Reg. xliij. e. h. **P**aral. xxxv. a. Et. iij. Esdr. i. a. Pascha autem fuit hic in ramase: non tamen fuit solenne. Nota quadruplex pascha. Primū in ramase: in finib; egypci: vt hic. Secundum in deserto ad montem sinai: Numeri. ix. a. Tertium in galgalis: trans iordanem: Josue.

v. c. Quartū in terra p̄missiōis. Primū ē i exitu d̄ egypcio. Se/condū in trāsitu p̄ de/serū. Tertiū in itro/tu terre sancte. Quar

k faciam iudicia: egd̄ domin⁹. Erit autem sanguis vobis signū in edibus in quib; cri/tis: t̄ videbo sanguinē t̄ trāsibo vos: nec erit vobis pla/ga disperdens: quando p̄/cussero terram egypci. Ma/bebitis autem hanc diem in monumentū: t̄ celebrabit eā solennem dño in generatio/nibus vestris cultu sempiterno. Septem diebus açyma comedet. In die primo nō erit fermentatū i domib; ve/stris. Quicunq; comedet fermentatū: peribit anima illa de israel/a primo die vſq; ad diem septimū. Dies pri/ma erit sancta atq; solēnis: t̄ dies septima eadem festiuitate venerabilis. Nulli ope/ris facietis i eis: excepti his que ad vescendū pertinent et obseruabitis açyma. In eadem enī ipsa die educam exercitum vestrum de terra egypci: t̄ custodietis diē istū in generationes vestras ritu/p̄petuo. Primo mense q̄rta decima die mensis ad ve/speram comedetis açyma: vſq; ad diem vicesimāpri/ma eiusdem mensis ad ve/speram. Septem diebus fer/mentatū non inueniet in do/mibus vestris. Qui comedet fermentatū: peribit anima ei⁹ de cētu israel: tā d̄ adūnis q̄d d̄ indigenis terre. De/fermentatū non comedetis. In cūctis habitationib; ve/stris edetis açyma. Voca-

no: Ad quod dicit q̄ eternū dupliciter sumitur. Dicit enim eternū: cui certa meta vel termin⁹ non p̄figit: quod nefas est p̄termittere aut sponte mutare. Vel dicitur eternū qd eternam rem significat: Utroq; modo potest h̄ accipi eternū. n. **E**xceptis his r̄t. Ex hoc patet q̄ in medijs diebus poterant operari. Et ex hoc patet q̄ sabbatum sole/nius erat quo quis festo: qd ad ocium: in quo nec etiam ad ve/scendum licet operari. Et nō potuit esse q̄ in ipso die pasche potuerunt mulieres vnguenta parare: qd sabbato non licet. o. **A**sq; ad diem vicesimāprimā: inclusiue. p. **D**e adueniis: id est proselytis.

Dpercussorem ingredi. Ex hoc videb^q malus angelus fuit ille exterminator. b In noctis medio: illi s. in qua imolatus est agnus. c Ante^c fermentaretur: Nō q farina illa sic conspersa fermentaret postea: sed quia non ante fuit fermentata: multo fortius nec post: Et ē sensus: Nec ante nec post fuit fermentata. Et ē si

mille. Gen. viii. b Emisit noe corū: qui nō reuertebat donec sic carentur aque sup terram: id ē nec ante nec post. Et Matth. i. d Accepit ioseph cōiu- gē suaz: et non cogitabat eam donec peperit filium suū primo/ genitum: id est nec ante nec p. Et i. Reg. viii. a. Nō poterat he- li videre lucernā / an- te^c extingueretur.

d Habitatio aut. Nota noīe egypti i- telligendū est oīs in colatus eorū: qui incepit a promissione abrae facta ei i via me sopotamie: Gen. xij. a. A qua vīq ad le- gē datā totā āni fluxerūt: ut dīc apls Gal. iij. c. Et Glo. Aug. super locū istū: Māz post mortē ioseph solus qdragita ānis seruit israel i egypto: qd expletis eadē die egressus est de egypto: qua. s. ccepit seruitus eius: Tel eadem die: qua scilicet exiuit abraam ad pegrinandum: Tel eadem: id est in vna simul exiuit omnis multitudo: non successive singulis diebus. Qz autes sic debeat isti anni cō putari: probat h mo-

do: Septuagintaq; p. 104. q annorum erat abraam quando facta est el pmissio predicta: Gen. xij. b. Centenario vero natus est isaac: Gen. xxij. a. Et ita a pmissione vīq ad nativitatem isaac: fue- rūt vigintiq; an- ni. Dis adde omnes annos isaac. s. centum octoginta: vt dicitur Gen. xxxv. d. sicut an- ni ducentiq; Ja- cob vero in morte isaac erat centum virginis annorum. Qd pro- batur sic: Isaac sexagenario natus est ia-

uit autem moyses omnes se- niores filiorum israel et dixit ad eos: Ite tollentes ani- mal p familias vestras: im- molate phase. Fasciculūq; hyssopi tingite sanguine qui est i limone: et aspergite ex eo supluminare et vtrunq; po- stem. Nullus vestrum egre- diatur ostiū dom⁹ suę vīq manē. Transibit enim domi- nus percutiens egyptios. Cunq; viderit sanguinē in supluminari et in vtroq; po- ste: transcendet ostium do- mus: et non sinet ppercussore ingredi domos vestras et le- dere. Custodi verbū istud/ legitimū tibi et filiis tuis vīq in eternū. Cunq; in- troieritis terram quam do- minus deus datus est vo- bis vt pollicitus est: obser- uabitis ceremonias istas. Et cum dixerint vobis filiū ve- stri: que est ista religio: dice- tis eis: Victimā transit⁹ do- minū est: quando transiuit su- per domos filiorum israel i egypto percutiens egypti- os et domos infas liberans. Incuruatusq; populus ad- orauit. Et egressi filiū israel fecerunt sicut h̄coperat do- minus moyse et aaron. Fa- ctum est autem in nocte me- dio/ percussit dominus om- ne primogenitū in terra egypti: a primogenito pharao- nis qui sedebat in solio eius vīq ad primogenitū capti- ue que erat in carcere: et om- ne primogenitū iumentorū. Surrexitq; pharao nocte et omnes serui eius cunctaq; egyptus: et ortus est clamor magn⁹ in egypto. Nec enī erat domus in qua non ia- ceret mortuus. Tlocatisq; pharao moyse et aaron no- cete: ait: Surgite egredimini a poplo meo et vos et filiū isra-

el. Ite et imolate domino si- cut dicitis. Ques vestras et armenta assumite ut petiera- tis: et abeuntes bñdicite mihi. Ergebantq; egyptij po- pulum de terra exire velo- citer dicentes: Omnes mo- riemur. Tulit igitur popul⁹ c conspersam farinam ante^c fermentare: et ligans in pal- lijs posuit sup humeros suos. Feceruntq; filiū israel si- cut p̄ceperat domin⁹ moy- si: et petierūt ab egyptijs va- sa argentea et aurea: vestesq; plurimaz. Dedit autes do- min⁹ gratiam populo coraz egyptijs vt cōmodaret eis: et spoliauerunt egyptios.

Profectijs sunt filiū israel de ramesse in socchot sexce- ta fere milia peditum viorū absq; paruulis et mulierib⁹: Sed et vulgus p̄miscaū in- numerabile ascendit cū eis: ques et armenta et animātia diuersi generi multa nimis. Coxerūtq; farinā quaz dudū conspersam de egypto tule- rāt: et fecerunt subcinerici- os panes acymos. Nec enim poterāt fermentari co- gentib⁹ exire egyptijs et nul- lam facere sinētibus morā: nec pulmenti quicq; occur- rerat p̄parare. Habitatio autem filiorum israel q man- serunt in egypto fuit qdrin- gentorū triginta annorum. Quibus expletis eadē die egressus est omnis exercitus dñi d terra egypti. Hoc ista est obseruabilis dñi: quāndo eduxit eos de terra egypti. Hanc obseruare debet omnes filiū israel in genera- tionib⁹ suis. Dixitq; domi- nus est religio phase: Dis alieni gena nō comedet ex eo. Dis autem seruus empticius cir- s cūmcidetur: et sic comedet.

56. dis. c. legim⁹
5. sed econtra.

B

cob: Gen. xxv. d. Et isaac quando mortuus est: erat centum octoginta annos: Gen. xxxv. d. Et iacob centesimo tricesimo anno vite sue ingressus est egyptū: vt dicitur Gen. xlvi. b. Et ita decem ānis post mortem isaac descendit iacob i egyptū: Et ita a promissione abrae vīq ad ingressum iacob in egyptum fuerunt du- centi quideci anni. Et tunc ioseph erat āno/ rum trigintanouē. Et probat sic: Triginta annorum erat quan- do stetit coram pha- raone: Gen. xlj. f. Et 5. 11. a. nouem anni transiit 1. Reg. 6. b.

a tunc vīq ad aduen- tum iacob in egyptū: Septem scilicet steri- les: et duo farnis: Et tunc venit iacob i egyptū. Et omnes an- ni ioseph fuerunt ce- tum decez: Gen. xl. d. Et ita ioseph p⁹ in- gressuz iacob vixit an- nis septuagintauno:

quibus additis supra- dictis ducenti quideci fiunt ducenti octo- ginta sex. His ad- dictis iterum centū qn quagintaquatuor q- bus seruuit israel in egypto post mortē io- seph: fuerūt āni. ccc. triginta a pmissio fa- cra abrae vīq ad ex- strum de egypto: vt di- cit apls. e Quā- do eduxit: Ergo il- la nocte q imolat⁹ est agi⁹ eduxit eos dñs d egypto. Cōtra. 5. eo- dē. d. v: Null⁹ ege- dietur ostium domus sue vīq manē. Solu- Intelligendū est edu- cros nocte. i. ad ege- diendū manē ab egyptijs nocte expulso.

f Omnis alieni- gena. Tales sūt om- nes q non ppter chri- stum sed ppter lucru seruūt ecclesię: Ha- xime sacerdotes: q nō in christi cōmemora- tione sed in lucri expe- ctatione cōficiunt. De quibus Malach. j. c. Quis est ex vobis q claudat ostia et incen- dat altare meū gratui- to: Non est mihi vo- luntas in vobis: et mu- nus non suscipiat de manu vīa: dicit dñs exercitū. g Circumcidet. Hiero- lij. a. Circumcidimini dñs et auſerte pputia

cordium vestrorum. a **I**n una domo. Cant. vi. c. Una est columba mea. Unde qui vult esse de pullis huius columbus: oportet quod sit unus unitate sensus et voluntatis: ut unus et idem sentiat et vellet. Act. iii. f. Multitudinis credentium erat cor unus et. b **N**ec os illius confringe. quia medulla. i. diuinitas christi non est ita subtiliter inuestiganda si, cut humanitas. Esa. liii. a. Generationem eius quis enarrabit?

Numeri. 9. b. Proverb. xv. d. Si cut quod mel comedit et.

c **C**oloniam. Colonia est civitas vel regio que per defectum indigenarum novis culto ribus adimpletur.

d **C**ircumcidet: prius; i omni verbo in lingua: ut non loquitur nisi sermones dei.

Proverb. xviij. d. Mors et vita in manibus lingue. Si tamen esset in ea vita non erit circumcidenda: si tamen mors non tunc similitudine: sed penitus absconde da.

e **N**on vesetur ex eo. Eccl. xliij. c. Omnis incircumcisus corde et in circuncisus carne non ingrediebatur in sanctuarium meum. f **I**ndige ne et co. Act. x. e. b. et. 8. c.

Luc. 2. d. In veritate nunc comedimus: De morte peri quia non est acceptum. e. magne propter gloriarum deum et.

g **E**adie die eduxit. contra. s. eo. e. dicit: quod nocte eduxit eos. Solu. Utrumque verum est: sed nocte dicunt educiti: quia nocte compulsi sunt ab egyptiis egredi: die vero egredi: quod ipsi expectaverunt mane.

h **E**xposit. La. XIII.

Lest dominus ad moysen et. b **S**anctifica mihi. Dicit quod de masculis solos sibi volunt sacrificari: quod solos masculos egyptiorum percussit: Quod sat per babile est: et si non sit expressus in textu. Et nota quod primogenita filiorum leui offerebatur et seruiebatur iugiter anno sine redemptione: sed filii primogeniti aliarum tribuum offerebatur et redimebantur quoniam siclis: ut legitur Levit. xxvij. d. Numeri. iij. g. et. xviij. c. Sed nota quod dictum est quod primogeniti leuitarum iugiter seruiebatur deo intelligendum est ex parte patris: Nam dominus fuit de tribu leui: sed ex parte matris: et

ideo redemptus quoniam siclis. Primogenita pecorum apta ad imo landum: oblata erat sacerdotis: Primogenita vero immundorum non oblata: quedam redimebatur: ut primogenitum asini immundatur oue: quem pro eo offerebatur: et erat sacerdos. Alio nec oblata nec redempta occidebatur: ut primogenitum canis. Præter predictam causam est alia quare primogenita habebatur offerebatur: quod ab angelo percussore liberauerat dominus: et ideo sua erant. Vnde quod iustus est quod primis fratribus honorandus est creator omnium primus.

i **D**icit huius in quod. Deut. vij. b. Erit hoc quod signum in manu tua: et quod monumentum ante oculos tuos: et ut lex domini semper sit in ore tuo. In manu enim fortis eduxit te dominus de egypto: Custodes huiuscmodi cultum statuto tempore a diebus in dies. Cunq[ue] introduxit te dominus in terram chanae: sicut iuravit tibi et patribus tuis: et deridit eam tibi: separabis omnem quod aperit vulnus domino: et quod primitiu[m] est in peccatoribus tuis: quicquid habueris masculini sexus: consecrabis domino. Primogenitum asini mutabis oue: quod si non redemeris interficies. Omne autem primogenitum hominis dominum filij tuis precio redimes. Cunq[ue] interrogauerit te filius tuus cras dices: quid est hoc? Respondebis ei: In manu fortis eduxit dominus nos de terra egypti: de domo seruitutis. Nam cum induratus esset pharao et nollet nos dimittere: occidit dominus omne primogenitum in terra egypti: a primogenito bovis usque ad primogenitum uimento. Idcirco imolo domino omne quod aperit vulnus masculini sexus: et omnia primogenita filiorum meorum redimo. Erit igitur quod signum in manu tua: et quod appensum quod ob recordationem infra oculos tuos: eo quod in manu fortis eduxerit nos dominus de egypto. Igitur cu[m] emisisset pharao populus: non eos duxit dominus per viam terre philistim: quod vici-

nitis leuitarum. n **M**er via terre philistim. Duplex est via venientia ad terram primissimorum. Illic ostenditur via per terram philistim: altera per desertum. Prima bellicosa est et plena hostibus. Secunda inops et plena amaritudinibus. Prima est con-

apparebit apud te aliqd fermentatum: nec in cunctis finibus tuis. Narrabisque filio tuo in die illo dices: Hoc est quod fecit dominus mihi quoniam egressus sum de egypto. Et erit quasi signum in manu tua: et quod monumentum ante oculos tuos: et ut lex domini semper sit in ore tuo. In manu enim fortis eduxit te dominus de egypto: Custodes huiuscmodi cultum statuto tempore a diebus in dies.

Cunq[ue] introduxit te dominus in manu tua. Tria notabilia iubet dominus: ut sit lex in ore: signum in manu: monumentum ante oculos. Lex in ore predicationis scilicet quod ligat predictorem ad faciendum. Proverb. vij. a. Illaqueatus es verbo ortu et. Signum in manu: exemplum in opere. Esa. xliij. a. Iste dicit: dum ego sum: et ille iubabit me in nomine Jacob et. Monumentum ante oculos: ut quod bene cogitat: fors ante oculos in actu p[re]dictat: et sic melior memoria comeditur. Pharisei habent sermonem seruabant: ubi in chartis scriberebant: et decalogum similiter. Quod scriebat: habebat in historiis super hunc locum: et etiam in ipsis historiis Rubrica de scriptis primogenitorum.

o **E**t dederit eam tibi: Gratias dic. non ergo meritum. Solus gratias dabant et meritum: quod gratia non excludit meritum: sed et meritum est totum ex gratia primogeniti. Unde solus dicit: Quicquid habebat meritum: quod per misericordiam gratia donat. Nil deus in nobis præter sua dona corona. Vnde gratias dedit: et tamen meritum patrum. m **S**ilius suis exceptis primogenitis leuitarum. n **M**er via terre philistim. Duplex est via venientia ad terram primissimorum. Illic ostenditur via per terram philistim: altera per desertum. Prima bellicosa est et plena hostibus. Secunda inops et plena amaritudinibus. Prima est con-

16. q. 3. 4. 7.

8

17

18

19

uersatio secularis: Phlistij eni interptat ruina: Et i seculo
multiplex ruina. Secunda: uersatio claustral. Claustru eni
ba facie ad faciem: qd desertum: qd a mule deserit. Tn moyses cui dñs loq
desertu tanqz viaz se
curioez duxit popu
lū suū ad terram pro
missionis. a Bel
la consurgere: qd
phlistij habebant
exos bebzos ppk
molestiam z odii pa
trū: id est abraaz: Is
ac e iacob: qui multū
verauerūt eos.

b Sed circudu
xit pervia deserti.
Sed cum non habet
homo quid facere pos
sit: tūc debet se com
mittere totaliter deo
Unde. h. Paral. xx.
c. dicit iosephat: Cu
ignoram: quid agere
debeam: b solū res
dui habem: vt ocul
los nostros dirigam
ad te. d Uxtra ma
re rubru. Nota q
aqua hui maris non
est rubra ex se: sed ois
terra circumfansi rubra
est: ex qua vitiaq gur
ges. Unde minissi acu
tissimum excerptur.
Quicq est in h maris
in hunc colorz cadit:
Etiaz pisces z gēme
inueniunt in littore ru
bra: que humo inuolu
te z inter arenas con
trite: terre colorz ha
bent simul z maris. I.
lucide z rubræ. Hoc
mare diuidit in duos
sinus. Unus q ab ori
ente z persicus appell
atur: quia per se oaz
eius inhabitant. Alter
arabicus. Tamē vbi
nos habem: rubru: z
hebrei habent canno
sum: quia canne in lit
tore ei abudat. Per
hanc viam durit po
puli moyses: Tū p
pter mandatū dñi p
cipientis vt ppl's du
ceret ad montes sinai
ad imolandū sibi: Tū
quia si egypz vellē
eos psequi graue mo
lestia itineris sustine
rent. d Armati:
id ē supellecile multa
muniti. Hec exposi
tio accipit a trāstatio
ne: Aquile q vt dicit
Hiero. in hoc loco
magis pprie dicitur

na est reputā ne forte peni
teret cum si vidisset aduersu
se bellū surgere z reuertere
tur in egyptu: s circuitur p
viam deserti: que ē iuxta ma
re rubru. Et armati ascende
rūt filij israel d terra egypti.
Tulit qz moyses ossa ioseph
secum: eo q adiurasset filios
israel dicens: Visibit vos
deus: efferte ossa mea hinc
vobiscū. Profectiq d soc
choth: castrametati sunt in
ethan: in extēmis finibz soli
tudinis. Dñs autē pcedebat
eos ad ostendēdā viā: p dīc
in colūna nubis: z p noctem
in colūna ignis: vt dux esset
s itineris vtrōqz tpe. Numqz
defuit colūna nubis p diez:
neqz colūna ignis per noctē
coraz populo. Ca. XIII.

Locut' ē aut dñs ad
moysen dices: Loq
re filijs israel: Re
uersi castrametent eregione
phiairoth: que est inf mag
daluz z mare contra beelse
phon: In pspectu ei' castra
ponetis super mare. Dictu
rusq est pharao super filijs
israel: Coartati sunt in terra:
pelusit eos desertū: Et indu
rabo cor eius: ac psequetur
vos: z glorificabor i pharaone
ne: z in oī exercitu ei': scient
q egypti: q ego sum dñs.
Fecerūtq ita. Et nūciatum
est regi egyptior q fugisset
ppl: imutatiq est cor pha
raonis z seruoq eius sup po
pulo: z dixerūt: Quid volui
mus facere vt dimitteremus
israel ne seruiret nobis: Jun
xit g currū z oēz populū suū
assumpit secū: Tulitq sex
centos currus electos: z q
quid in egypto currū fuit:
et duces totius exercit'. In
durauitq dñs cor pharaon
is regi egypti z psecut' est
filios israel. At illi egressi
erant in manu excelsa. Cuq
psequerent egypti vestigia
pcedentū: reperūt eos i ca

trāstulisse. Infra etiā dī q iermes ascēderūt. Tū vbi nos ha
ben' armati ascenderūt: alia trāstatio h̄z iermes qnta gene
ratioē: Moyses eni qntus fuit a iacob p tribū sacerdotalem.

Jacob eni genuit le

ui: q caath: q amram:

q moysen. Tel si cō

putes p tribū regales

tūc a phares filio iu. Josue. 24.8. C

de vīs ad salomon: q

fuit dux in tribu iudei

suēt qnqz generatio

nes: nō pputato pha

res. Phareb eni genu

it esrō: q arā: q amma

dab: q nason: q salmō.

e Efferte os. Que

dicūt pphetasste forte

d diffūlitate itineris.

Tū Eccl. xl. d. Sic

ioseph q nat' ē hō rē.

Tū hebrei dicūt qd

ouis ex iprouiso asti

tit iux eos: q locuta ē

ad eos: ob quā rem du

rerūt eā p desertum.

Tū Ps. Qui dedu

cis velut ouē ioseph.

f In extēmis si.

Secunda masio q erat

civitas tūc deserta in

capite solitudinis: que

vocat a iosepho luc'

vbi postea dīc baby

lonia facta a cambyle

filio cyri: qui i Esdra

vocat artaxerxes: in

Judith nabuchodo

nosor: dum vastaret

egyptum fecit eam.

g Atroqz tem.

In colūna nub ē feruorē

solis p dīc: In colūna

ignis ē tenebras no

ctis: z vt sibi a serpēti

bus puiderent.

h Exposi. Ca. XIII.

I Ocul' ē au

tez do. rē.

h Et timu

erūt. Nec fuit mirū:

q fugere nō poterāt:

ne ibi morari p̄t ci

borz iopīa: Tel si pos

sent morari pugnare

nō poterāt: q iermes

erāt. i Forsitan

nō erāt se. q. d.

Tū eduxisti nosvt iterfe

cti sepeliamur in de

serto. q. d. non erāt se

pulchra in egypto.

k Quid clamas

ad me. Aug'. Quid

prodest strepitus oris

vbi mutus est clamor

cordis. l Diuisa

qz est aqua in duo

decim diuisiones: vt

dicit Origen. vt que

Josue. 2. b.

libet tribus p turmas

et. 4. d.

suas incederet. Et aduocans moyses singulas tribus sibi ordinem natiuitat^m suę: hortabat eos ut se p̄reuentez sequerentur. Cunqz timuerunt intrare: ruben: symeon et leui: iudas p̄mis ingressus est iter post eum: unde et ibi meruit regnum. Sed q̄re non meruit moyses qui prior oib⁹ intrauit: For te q̄r moyses tribū nō fecit.

F **a** Quasi murus: Qd vidēte egyp̄tij resanos esse ludi cabant: sed cuj vidis sent illos abire: ingressi sunt post eos.

b Ecce respiciens dñs. Interlin. Respicere dicit deus cū aliquid nouū et insig-

Judith. 9.b. ne fecit.

c **A**der colū. Ig. id est intollerabiles ibres et graves tonitruos et coruscantes lampades intere-

cit in eos: Unde ex territi dixerunt:

d Fugiamus israelē.

Josephus dicit: q̄ ad p̄tra positā ripam p̄uenert filii israel. Ille brevi vo tradūt: q̄ cū venissent ad extremū montis porrecti i mā re: p̄ longaz viam maris eos obliquasse: et circuendo montē ad idem littus unde ve-

nerat rediisse: Qd p̄bant sic: Natura maris ē: vt qd perit i eo: ad p̄imū littus p̄ciat. Cum ergo mane faceret mortui egyp̄tij in littore patet q̄

Sap. 10.d. ad littus venerūt. Mo 23. q. 5.c. qd g. enim in spacio noctis sere eq̄noctialis: nec hi nec illi transcurris- sent ad mediū maris: p̄s. 105. q̄r ibi spacio sum est. Ela. 11.d.

E Expositio Ca.XV

F Uinc ceci- nit moyses r̄c. e **C**ā temus: Hoc est pri- mū canticū: Unde et Canticū cāticorū dī: id ē p̄mū inter cantica. Hoc canticū sep- tem dieb⁹ singulis cū tympanis et musicis instrumentis filii israel venientes cantauerūt: viri seorsum et mulie- res seorsum. In cui⁹ rei memoria septē dieb⁹ paschalib⁹ can- tando rediisse ad fontes. Ille terminat seculū liber Josephus q̄ dicit hāc maris divisionē nō esse discredendā: cuj alexandro macedoni et exercitu eius mare p̄ amphiliū diuisum legatur dño tubente: qui voluit per eum regnū psarum destruere.

f Currus pharaonis. Nota q̄ est currus dei et ē currus diaboli. Currus diaboli tres sunt: quibus totum mundū p̄ambulat: Luxuria/sugbia/malicia. Currus luxurie duas ha-

bet rotas: Ingluviē ventris: et mollesces vestis: quas trahit sicut equus indomit⁹ impetus carnis: cui caro insidet in sel- la voluptatis. Hic equus nullo freno regit: sed stimulis car- nis q̄si calcarib⁹ agitat. Currus lupig⁹ duas habet rotas: presumptionē et temeritatē. Equus trahēs est appetit⁹ va- neglorie: cui insidet amor mundi: in sella emulatiois frenū h̄is auaricia et stimulū li- uoris. Currus maliciæ duas habet rotas: simulationē et dissimu- lationē. Equus trahēs maluolētia: cui insidet amor mali i sella frau- dis/frenū habens ter- glueriationē et stimu- lum ire. Contra hos tres currus dei. s. Lō

t **C**ā. XV. cūt moyses et filii israel carnē hoc do- mino: et dixerunt: Cāntemus dño: gloriose enim magnificatus est: equum et ascenso- rem deiecit in mare. Fortitu- do mea et laus mea dñs: et factus est mihi i salutē. Iste deus meus et glorificabo eū: deus patris mei et exaltabo eum. Dñs quasi vir pugna- tor: omnipotēs nomen eius: Currus pharaonis et exerci- tum eius piecit in mare. Ele- cti principes eius submersi sunt i mari rubro: abyssi ope- ruerunt eos: descenderunt i profundū quasi lapis. Dex- tera tua dñe magnificata est in fortitudie: dextera tua do- mine percussit inimicū: et in multitudine glorie tuę de- posuisti aduersarios meos. Disisti iram tuam que de- uorauit eos sicut stipulā: et i spiritu furoris tui p̄gregatę sunt aquę. Stetit vnda flu- ens: p̄gregate sunt abyssi in medio mari. Dixit umicus:

t **A**dersequar et cōprehēdāz: diuidā spolia: implebit ani- ma mea. Euaginabo gladiū meū: interficiet eos manus mea. Flāuit spiritus tuus et op̄eruit eos mare: submersi sunt q̄si plūbū in aq̄s v̄he- mentib⁹. Quis similis tui in fortib⁹ dñe: Quis similis tui?

q Magnific⁹ in sc̄itate ferri- bilis atqz laudabilis facies mirabilia. Extēndisti manū

minum: et crediderunt domi- no et moysi seruo eius.

T **C**ā. XV. **t** **C**ā. XV. cūt moyses et filii israel carnē hoc do- mino: et dixerunt: Cāntemus dño: gloriose enim magnificatus est: equum et ascenso-

rem deiecit in mare. Fortitu- do mea et laus mea dñs: et factus est mihi i salutē. Iste deus meus et glorificabo eū: deus patris mei et exaltabo eum. Dñs quasi vir pugna- tor: omnipotēs nomen eius: Currus pharaonis et exerci- tum eius piecit in mare. Ele- cti principes eius submersi

sunt i mari rubro: abyssi ope- ruerunt eos: descenderunt i profundū quasi lapis. Dex- tera tua dñe magnificata est in fortitudie: dextera tua do- mine percussit inimicū: et in multitudine glorie tuę de- posuisti aduersarios meos. Disisti iram tuam que de- uorauit eos sicut stipulā: et i spiritu furoris tui p̄gregatę

k sunt aquę. Stetit vnda flu- ens: p̄gregate sunt abyssi in medio mari. Dixit umicus:

t **A**dersequar et cōprehēdāz: diuidā spolia: implebit ani- ma mea. Euaginabo gladiū meū: interficiet eos manus mea. Flāuit spiritus tuus et op̄eruit eos mare: submersi sunt q̄si plūbū in aq̄s v̄he- mentib⁹. Quis similis tui in fortib⁹ dñe: Quis similis tui?

q Magnific⁹ in sc̄itate ferri- bilis atqz laudabilis facies mirabilia. Extēndisti manū

teristi a solio supbie. **k** Stetit vnda. Interlin. contra naturā. **t** **A**dersequar. Interlin. de egyp̄to fugientes.

m **A**nima mea. Interlin. voluntas mea. **n** **I**nterlin. et eos manus mea. Interlin. potētia vel multitudine ex- ercitus. **o** **F**lāuit spūs. Interlin. indignatiois vel ven- tus vrens. **p** **O**peruit eos mare. Interlin. multitudo p̄enariū. **q** **L**erribil. Interlin. Justo iudicio. **r** **M**irabilia. Interlin. miracula. **s** **E**xtestisti. Interlin. In-

Ca.

a cruce. a Dur
fueristi: Lōsolādo/
dōcēdo souendo.
b In fortitu-
tua. Interl. In
isolatiōe spūscī:
vel virtute insupa-
bili c Obtine
runt habi. phī.
Sed quō timuerūt
qui non interfuerūt
submersiōnē: So-
luto. Famaz au-
dierūt magniū
que fecerat dñs: et
ideo obriguerunt
timore. d H̄
ant imobiles.
Interl. ad fidē.
e Quasi lapis
Interl. Duricia
incredulitatis.
f Introduces
eos et plan. Mō
vult domin⁹ nos i
egyptio plantare:
nec in deictis et
humili⁹ locis: s
in monte heredi-
tatis sue. g Fir
missimo habi-
taculo: In pre-
parata habitatio-
ne quam parasti
domine.
b In desertuz
sur. Desertū etiā
ante transitū ma-
ris: post transitū
sur: p helum: post
fin. i Eo q
esset amā. Tel
fore p amaritu-
dine animi. Ani-
mequior enim est
qui sitiens nō in-
uenit potum q
inventum gusta-
re non potest.
k Qui ostendit ei lignum.
Hic querit Aug⁹
quō fieri potuit h.
Et dī q talis effi-
cacie erat lignum.
vel miraculose fa-
ciūtum est. Cur ostendit ei lignum cum
alio modo posset
aqua dulcorare?
Et r̄det Aug⁹ q
hoc ipsum mira-
culo factum est:
ut in solitudine in
qua nō erat arbor
lignū inueniret: et
enī ostendit ei q
si mitteret lignum
in aquā dulcesce-
ret. Unde Eccl.

B

ludib. 5.c.
Eccl. 38.a.
meri. 33.b.

D

XVI

a tuā et deuorauit eos frā. Dīx
fueristi i misericordia tua: pplo quem
b redemisti. Et portasti eū in for-
titudine tua: ad habitaculū san-
ctum tuū. Ascēderūt ppli et ira-
ti sūt: dolores obtinuerūt habi-
tatores philistijm. Tunc pter-
bati sunt principes edom: ro-
bustos moab obtinuit tremor:
obruguerūt oēs habitatores cha-
naan. Irruat sup eos formido
et paucorū: i magnitudine brachij
e tui. Stant imobiles q̄si lāpis:
donec ptranseat pplis tu⁹ dñs:
donec ptranseat pp̄lus tuus iste
f q̄ē possedisti. Introduces eos
et plātab i mōte hereditati⁹ me:
g firmissim⁹ habitaculo tuo qđ
opat⁹ es dñs: Sanctuariū tu-
um dñs qđ firmauerūt man⁹ me⁹
Dñs regnabit in efnū et vltra.
In gressus ē enī eques pharaon
cū currīb⁹ et eq̄tib⁹ ei⁹ i mare: et
reduxit sup eos dñs aq̄s marl.
Filiū aut̄ isrl̄ abulauerūt p siceū
i medio marl. Sūpsit g maria
pphetissa soror aaron tympanū i māu sua: egressiq̄s sūt oēs
mulieres p̄ cā cū tympanis et
chori: q̄b⁹ h̄cinebat dicēs: Can
tem⁹ dñs: Gliose enī magnifi-
cat⁹ ē: equū et ascēsorē dicēcū i
mare. Tulit aut̄ moyses isrl̄ de
mari rubro: et egressi sūt i dēser-
tū sur. Ambulauerūtq̄ trib⁹ die-
bus p solitudinē: et n̄ inueniebāt
aqua. Et venerūt i marath: nec
poterāt bibere aq̄s de marath
eo q̄cēnt amarē. Unū et pgrū
loco nomē imposuit: vocas il-
lud mara. i. amaritudinem. Et
murmurauit pp̄lus ōtra moy-
sen: dicēs: Quid bibem⁹? Ut il-
le clamauit ad dñz: Qui ostendit ei lignū. qđ cū misiss i aq̄s:
i dulcedine v̄s sūt. Ibi p̄stitu-
it ei h̄cepta atz iudicia: et ibi tē-
ptauit eū: dicēs: Si audier̄l vo-
cē dñi dei tui: et qđ rectū ē corā
eo fecerl: et obedier̄l mādatl ei⁹
custodier̄lq̄s oia h̄cepta illi⁹:
cūctū lāguorē q̄ē posui i egypto
no inducā sup te. Ego enī
dñs saluator⁹ tu⁹. Venierūt aut̄ i
helum: vbi erāt duodecim fons
tes aqrū: et septuagita palmē: et
castramētati sūt iuxta aquas.

P

Rofecti⁹ Ca. XVI.

xixij.a. Hono-
ra medicum pro-
pter necessitatem
et. Hebreus dīc:
q̄ illud lignū na-
turaliter amarum
erat: et vt mirabi-
lior inotesceret vī-
divina amarū ad-
ditum amaro vul-
cedinem operatū
est. Josephus dī-
cit / q̄ aquē con-
traxerant hoc vi-
tiū: quia immo-
te fuerant. et dīc
ibi fuisse modicū
puteum: in q̄ moy-
ses incidit virgaz: Ps. 77.
Sap. 16.c.
et p̄cepit forti, Job. 6.d.
B

Expo. Ca. XVI

Profecti⁹
p̄ sūt ō
beli tē.
Quintodeci-
mo die: tricēsi-
ma scilicet die ab
exitu de egypto:
tunc defecerūt eis
victualia: que at-
tulerant de egypto. Quintode-
cim. Interl. quando
scilicet pascha cele-
brat. Numeri. ir.
b. dīc: Si aliq̄s
propter aliquam
imūdiciā non pos-
set celebrare pa-
scha quartadeci-
ma luna prīmi mē-
sis: id est ap̄ilis:
celebraret illud se-
cundo mense: id ē
maio: etisid kā-
lendis: scilicet quar-
tadecima luna se-
cundi mēsis.

m Mensis se-
cundi: maij sc̄z
n Coturnir.
Joseph⁹ ortygia-
m vocat: et dici-
tur sic a loco. O/
tygia enī insula
ii 5

B

est in qua abundant cornices. **a** *Uixta numerū anni m̄.rū. Aug⁹. Sepe scriptura hoies aias appellat/a parte totum. Unde Ps. Non timebo quid faciat mihi caro:nō carnes pro hoib⁹ appellat ps.* **b** *Alius pl⁹: Forte collecta i aceruis ponebat:t daba singul⁹ gomor. Quō h̄ fuerit ex hisse i historijs sup h̄c locum dicit.* **c** *Ci*

*bos duplices. Ex hoc volunt quidaꝝ q̄ quilibet in sexta feria nō colligebat nisi vñū gomor: sed id miraculo multiplicabat: vt duobus sufficeret die bus. **d** *Corā do mino. Aut̄ hebrei: ecce primū habuisse parū tabernaculū: i quo dñs consulebant: de q. i. xxxiiij.b. dicit. Tolleſ moyses taberna culū: retendit extra castra pcul: Uel q̄ plep sim dicitū est de futu ro tabnaclo: Et ē ſen ſus: Repone. l. reponeſ: Ita dicit Aug⁹.**

Expoſit. Ca.XVII.

Decōſe. diſ. 4. **e** *neq̄. **T**utur pſe cta om. r̄c. Mora q̄ ra phidim fuit vndeſia mansio. Ante trāſtū enī maris rubri fuēt q̄tuor rameſſe: loc chot/ethā/phairoth. A mari rubro vſq; ad ſina octo. l. marath/ helim/laſuph ſin/de pheca / halus: raphidum: ſic numerāt Nu meri. xxxiiij. ſolitudo ſinai. Qd ergo dici tur hic qd venit iſrael d̄ deserto ſin in raphidum: pr̄terit moyses duas māſiones. l. de pheca et hal⁹: qd etiā innuit in litteraybi dicatur: Profecta ē ois multitudine de deserto ſin q̄ māſiones ſuas in raphidum. Itē no tandū eſt q̄ ſin nomē eſt tot⁹ deferti ab helim vſq; ad ſina: et nomē illius loci vbi ē tertia māſio post helim: et ſic aciſp̄ hic.*

f *Der māſiones ſuas. Interlini. Et bis qnq; que fuēt a mari rubro vſq; ad montē ſinai. Contrari um videſ: qz fuēt oco: vt patet Numeri xxxiiij. Sol. Reuera octo fuēt i re/ ſin qnq; noianſ in lra. f. Eccl. 20.b. marath/helim/laſuph*

Colligat vñ⁹ qſq; ex eo q̄tū ſufficit ad vſcēdū/gomor p singula capita: Iūxta numerū aiarū vñarū que habitat i ta bernaculo ſic tolletis. Fece runtoꝝ ita filij iſrael: et colle gerunt alius plus/ alius mi nus: et mensi ſunt ad mēſu ram gomor. Nec qui plus collegerat habuit amplius: nec qui min⁹ parauerat rep pent min⁹: sed singuli uixta id qd edere poterant p gomor. Dixerunt moyses ad eos: Null⁹ relinquit ex eo in mane. Qui non audie runt eum: ſed dimiſerūt qui dam ex eis vſq; mane: et ſcatere cepit vermuſ atq; computrūt. Et iratus eſt contra eos moyses. Colligebat aut̄ mane ſinguli q̄tū ſufficere poterat ad vſcēdū. Cunq; incaluit ſet ſol / liqueſiebat. In die vero ſexta college rūt cibos duplices: id ē duo gomor per ſingulos hoies. Uenerunt autem oēs prin cipes multitudinis et narra uerunt moysi. Qui ait eis: Hoc eſt qd locutus eſt dñs: Requies ſabbati ſanctifica ta eſt domino. Cras qd cūq; operandū eſt: facite: et q̄ co quenda ſunt/ coquite. Quic quid autem reliquū fuerit: reponite vſq; in mane. Fe cerūtq; ita vt h̄cepit moy ſes et non computrūt: neq; vermuſ inuenit eſt in eo. Dixerunt moyses: Comedite il lud hodie: quia ſabbatum ē dñ: nō inuenietur hodie in agro. Sex dieb⁹ colligite: in die aut ſeptimo ſabbatuꝝ eſt dñ: idcirco nō inuenietur. Uenit ſeptima dies: et egre ſi de pplo vt colligeret: non inuenierūt. Dixerunt dñs ad moy ſen: Uſq; nō vult cu ſtodiare mādata mea et legem meā: Videte q̄ dñs dederit

desertum ſin raphidum. Et ideo dicit hic qd fuēt qnq; ſup ple nominat hic. **g** *Uixta sermonem domini: Nō q̄ domini distinguere illis māſiones: ſed indicio nubis: qua ſtante caſtrametabant: et qua mouente ſe ſequabant: ut legit Numeri. ix. d. **h** *Cur temptatis dominū. Videſ ma le dicere moyses: quia ipi h̄ non dicebant ut temptarent domini: ſed potius ex malicia cordis: vel quia peni tebant q̄ exierant de egypto: vbi plene co medebant et bibebat. Ad hoc dupliciter po test responderi. Reue ra ipſi temptabat domi nū: vel quia vo lebant probare vtrū dominū haberet potētiā potādi eos i de ſerto arido et in aquo ſo: vel non diffiden tes de dei potētiā vo luerunt probare ſi tam iſi eſſent meriti q̄ do minus eſi daret aquā miraculose. Et huic conſonat qd dixerunt infra: Est ne dominū nobiscum an non:**

i *Situit. Nota ſi tis aliquando ſonat in defectu. Amos. viiij. d. Ecce dies venient dicit dominus et mit tam famem in terraz: non famē panis neq; ſitum aquē r̄c. Aliq; in desiderio. Eccl. xxiiij. c. Qui bibunt me r̄c. Barth. v. a. Beati q̄ eſurūt et ſint ſitum uſticiā r̄c. Aliq; ſonat ſitis in vitroſ. Eſa. lv. a. Oēs ſiſi netes: venite ad aquas r̄c. et hic. **k** *Clā maut autes moy ſes: cordis deſide rio. Hunc clamorem exaudiuit dominus. Unde ſolet dicit: Nō clamor ſed amor clam in aure dei. Et Greg⁹. Voces non ſa ciunt apud aures dei verba ſed deſideria.**

l *Lapidabit me. Sed nunquid moy ſes timuit lapidari? Videſur q̄ non: quia perfect⁹ erat: et perfe cta charitas foras mit tū timorem. i. Job. iiiij. d. Solunio. Mon dixit hoc ex timore b timeret ſibi: ſed quo timebat ne populus peccaret. Uel forte b dixit ex timore natali: q*

quilibet timer mortem naturalis / etiaꝝ christus. Et qd̄ Job. dicit: Charitas pfecta foras r̄c. intelligitur de timore seruilli.

Uel sic. Charitas fo. r̄c. i. angustiam tumoris annexam. Unde statim dicit Job.

Timor enim penaz ha-

bet. Archieps Lan-

tuarien. dicit qd̄ b̄ di-

xit moysēs nō ex timo-

re: s̄ ex familiaritate

quā habebat cū dño:

sicut illud. J. xxvij. g.

Aut dele me de libro

r̄c. qd̄ disiunctiuā de-

bet conuerti in p̄ditio-

nalem: sic: Sicut ne-

cesse est qd̄ nō delebis

me: ita verum est qd̄

dimites eis.

a Qua percussi-

stū. Lōtra: Moyles

non percussit sed aa-

ron. Solutio. Moy-

les percussit auctorit-

ate imperantis: Da-

ron ministerio operā-

tis. Vide Blo. que

sic incipit: Et vīgaz

r̄c. b Petram

oreb. Alia est petra

oreb: sic dicta prop̄

oreb: qui occulus est i-

ea: Judic. vij. g.

c Loci istius tem-

ptatio. Alię fuerunt

postea aque p̄tradi-

tionis v̄di moyses p̄-

cessit petram: Numne-

ri. rr. b. d Uenit

autem amalech.

Blo. hic dicit: Ama-

lech fuit filius hisma-

elis. Contra: Gen.

xxvii. b. Et. j. Pa-

ral. c. legitur qd̄ eli-

phaç primogenitus

esau genuit amalech

d̄ p̄cubina: Unde fili-

doech idumei vocat

amalechitē. q. Regl.

j. b. Ad hoc dicit ma-

gister in historijs qd̄

forte duo amalech fu-

erunt equiuoci: et ex-

his duo populi. Hos

de quibus hic loquiſ

Strabus. dicit Jose-

phus pugnaces et a-

circumstantibus con-

ductos aduersus isra-

el. e Ad iosue.

Trinomi⁹ erat iosue/

telus/ osee: et qd̄libet

istorum nominū so-

nat salvator.

f Braues. Act. xv.

Hoc est onus r̄c.

g In quo sedit.

Moyles fessus oravit sedendo. Ob hoc in ecclesia parisieñ.

omnes maiores in secreto misse sedent: vt etiā exprimāt apo-

stolos: qui orāte dño in cruce et pugnante fugientes sederūt.

Unde dicit domin⁹: Singulariter ego sum donec transeam. Ps. 104.

Pueri vero stant inclinato capite / vt exprimant marias sepe

venientes ad monumentū et inclinantes se in illud. In multis

ecclesijs stant om̄es:

vt exprimant iosue et

socios eius pugnan-

tes cōtra amalech.

A

generationem. Ca. XVIII

Unḡ audisset ietro

sacerdos madian cd̄

gnatus moyſi emia

que fecerat domin⁹ moyſi et

israel pplo suo: co qd̄ edu-

xisset dominus israel de egypto

pto: tūlit sephoram vxorem

moyſi quam remiserat: et du-

os fil. d̄s eius: quorum unus

vocabatur gerfan: dicete pa-

tre: Aduena fui i terra alie-

na: alter vō eliecer: deus enī

ait patris mei adiutor me⁹:

et eruit me de gladio phara-

onis. Uenit ergo ietro cog-

natus moyſi et filij eius et vx-

or eius ad moyſen in deser-

tum: vbi erat castrametatus

iuxta monteñ deu et manda-

uit moyſi dicens: Ego cog-

natus tu⁹ ietro venio ad te:

et vxor tua et duo filij tu⁹ cuz

ea. Qui egressus in occurſū

cognati sui adorauit: et oscu-

latus est eū: salutaueruntq;

se mutuo verbis pacificis.

Cunḡ intrasset tabernacu-

lum / narrauit moyſes cog-

nato suo cuncta que fece-

rat deus pharaoni et egypti-

ptijs propter israel: vniuer-

sūm laborem qui accidisset

eis in itinere quo liberaue-

rat eos dominus. Letatusq;

est ietro super omnibus bo-

nis que fecerat domin⁹ isra-

eli: eo qd̄ eruisset eum de ma-

nū egyptiorum: et ait: Be-

neditus dominus qui libe-

rauit vos d manu egyptio-

rum et de manu pharaonis:

qui eruit populum suum de

manu egypti. Nunc cognou-

ti quia magnus domin⁹ su-

per om̄es deos: eo qd̄ super-

be egerint p̄tra illos. Obtu-

lit ergo ietro cognatus moy-

si holocausta et hostias deo.

Veneruntq; aaron et om̄es

Q. Au-

disset ietro

r̄c. 1 Cō-

gnatus moyſi: id

ēsōcer: et sic habet he-

bre⁹. m Tūlit se

phoram. Moyſes

iturus ad liberanduz

israel/ vxorem cum fi-

lijs dimisit: s̄ postea

in deserto recepit: In

quo significat qd̄ illi

qmittunt ad officiū

p̄dicatiōis exercēdū

debēt se ab om̄i cura

tempaliū exonerare.

Un. ii. Timoth. ii. a.

Memo militans deo

r̄c. i. Cor. ix. d. Om̄is

qui in agone con-

tendit: ab omnibus se

abstinet. Luc. ix. g.

Memo mittens ma-

num ad aratrum r̄c.

Cum autem p̄dica-

tor redit a p̄diciōe

cuz populo liberato:

vel cuz ad p̄lationem

assumit: tunc pp̄t eos

qui sibi regēdī cōmit-

tuntur: sollicitudinem

tam i temporalib⁹ qd̄ in

spiritualib⁹ gerere de-

bet. n Obtulit ie-

tro r̄c. holoca-

sta. Alia lfa. Sum-

psit ietro sōcer moy-

si holocaustata et

sacrificia dñs offerēs:

Ex quo ut dīc Aug⁹

videtur qd̄ nō gentilis

imolauerit dño: sed

moyses obtulit dño: venit,

er oblata a moyses sup-

it ietro ad comedendū. Tel forte audita dei h̄tute qua israel

eduxit de egypto et amalech expugnauit / contemptis dñs

suis / vero deo bñdixit / insuper et sacrificauit.

Depe. dis. i. c. e

a Coram dñio. Interlī. ad honorem dñi. **b** Sedit moyses: quasi magister. **c** Precepta dei atqz leges: Aug. querit quō dicat leges: cum leges nonduz scriperit. Et soluit q̄ de lege sempitna. i. spirituali: que docebat eum de omnib⁹: sicut dicit: Uncio docet de oībus. i. Job. iij. d. Uel leges: id ē p̄cepta legis naturalis: que fuit ante legē scriptam. Moysen docet ietro: ne superbia temptaretur. Unde et dñs in pinnaculo templi vnde siebat sermo ad populu temptari voluit: Matth. iiiij. a.

t. i. Cor. i. b. **d** De omni plebe: quasi sine acceptione psonarū. **e** Alios sapient. Quattuor notant hic psonarādā in iudice: et maxime i iudice animarū. Sapiens debet esse: iuxta illud Matth. xxiiij. d. Quisputas est fidelis seruus tē. Debet esse magnanimus: nō timidus. Eccl. vii. a. Moli querere fieri iuder: nisi valeas virute tē. Item debet esse verax: id est iustus. Utī Esa. lix. c. Corruuit veritas in plateis et non potuit egredi tē. Debet odire auariciam. Deut. xvij. d. Judices magistros cōstitues in omnib⁹ portis tuis tē. Et sequitur: Nec accipientes personam nec munerā. Utī beatus Bern. Periclitatur castitas in delitūs: equitas in iudicij: veritas in multiloquio: charitas in seculo nequam.

D

f Timentes deum: Non homines. Matth. x. d. Molite timere eos qui occidunt corpus: animaz autem occidere nō tē. **g** In quibus sit veritas. Veritas triplex: Oris: cordis: operis. De qua Osee. liij. a. Non ē veritas: non est misericordia.

Oderit auariciā: Alia littera habet superbiā. **h** Tribunos. Tribunus dicitur qui vni tribui p̄fert. Quid appellatur tribun⁹ quidve chiliarchus: expresse determinat magister in historijs super hunc locum. **i** Moyses fecit omnia. Glo. non dicit: quia mihi loqui deus quid agere debeam: quomodo consiliū ab homine accipiam.

m Ense tertio egressionis tē. **n** Expo. Ca. XIX. **k** In die hac: id est prima die iunij. s. xlviij. die postq̄ egressi sūt d̄ egypto: Ita dicit Interlī. Qd probat Hier. sic: Filii israel fecerūt phase i egypto. s. xij. c. decio,

quarto die aprilis. Restabāt igitur ab illa die. xvj. dies eiusdem mensis: et triginta secundi scilicet maij. In scriptura enim vt dicit Aug. pro mense ponuntur triginta dies. Sed decim autem et triginta faciunt q̄dragintasex: ergo p̄ma dies tertij mensis: id est iunij fuit q̄dragintasexta septima. In sequen-

ti die ascendit moy, ses in montem: et locutus est ei dñs que, dam: que descendens nunciavit pplo. Qui respondit: Luncta q̄ locutus est dominus: faciemus. Et statim moyses eadē die resuerlus est in montes; et dictum est a domino vt iret ad populus et p̄cipere ei: vt ipsa die et crastina die sanctificarent se: id est ab stinerent ab uxoribus et lauarent vestimenta sua: et parati essent in diē tertium ab adventu scilicet q̄ est q̄n quagesimus a phase. Et ita s̄m Hierony.

quarta die iunij data est lex. Sc̄m Aug.

autem tertia die iunij data est lex: et tamen quinquagesima die a phase. Sed Aug. computat ipsam dies phase: Hieronymus vero non computat. Sed contra hanc Inter. videtur haberi super illuz locū Osee. iij. a. Fodi eam mihi quadragintaq̄ argenteis: ibi dicit Glo. q̄ dragefimo quinto die egressionis de egypto peruenierūt filii israel ad montes sinai. Duplicis soluitur. Quidā dicit q̄ q̄dragintasimo quinto die veniunt ad montes sinai: id est prope montem: et quadragintasimo septimo die peruenierunt ad montem. Alij dicit q̄ illa Glofa subtiliter primam et ultimā diem: et sic nō sunt nisi quadragintaquinq̄ dies scilicet quindecim primi mensis: et trigesima secundi.

k **l** Ense tertio: id ē iunio. Prim⁹ enī s̄m breos est aprilis: secundus maius: tertij iunius. **l** Ascendit in montem ad deum: secunda die sui aduentus scilicet secunda die iunij: vt dicit magister in historijs: qui sequitur hic Hierony. Tamē Cantor parisien. qui sequit Aug. h. dicit q̄ prima die ascensit. Nam s̄m Aug. prima dies iunij fuit q̄dragintasexta septima a phase: quia ipse computat in hoc numero ipsum phase. **m** Super alas: id est velocis simē eduxi vos de egypto: et sine impedimento: sicut aquila sine impedimento volat. Uel sup alas aquilarum. i. sub p̄tectione

moysi et aaron: qui aquilis compars ppter acumē intelligētie et altitudinē vite. a In regimū sacerdotale. i. Pe-
tri. ii. b. Genus electum/ regale tc. Et Apoc. i. b. Qui lauit
nos in sanguine suo tc. b Elenit moyses et conuocat:
eadē die qua ascēderat. c Respōditq yniuersus tc.

Litteralis Blo. Mo-

tandū q lex nō incau-

tis vel neſcientib in-

geritur: sed expositis

prēm̄ q̄ debent

ſeruantibus datur tc.

d Cūq retulis-

set eadem die.

e Jam nūc veni-

am: id est me esse p̄

ſentem ostendā in nu-

be caliginosa.

f Credat tibi p̄

petrū: id est q̄dū

vixerit. Uel credat ti-

b in perpetuū: cre-

dant verbis dei tibi di-

cis esse obtempandū

in eperuū. g Ce-

ſumenta: id est ope-

ra ecclē. Eccl. ix. b.

Omni tempo re vesti-

menta tua ſint candi-

da. h Descendet

dns: ut ſciant legem

a deo dari. Interlī.

die tertio mensis ter-

tij. s. augisti. v. tertio

ab aduētu ad montē.

i Constitues ter-

minos. Proverb.

xv. d. Ne trāſgredia-

nis terminos atq̄s tc.

Deut. xiv. d. Ne trāſ-

feras terminos proxi-

mi tui quos firūt.

k Qui tetigerit

montes. Proverb.

xv. d. Perſcrutator:

maieſtatis opprimeſ

a gloria. Ibid. xxx.

l. Qui nimis emūgit

elicit ſanguinem.

m Lapidibus op-

primet. Interl. du-

rīs increpatiōnib ec-

clieſe. m Confo-

dief: vbiſ sapientū di-

cit. Interl. Eccl. xij.

d. Verba sapientū q̄ſi

ſtimuli. n Cū clā-

geret. Blo. Raba.

p Phibet pp̄lm i

mōtē ascēdere mortē

q̄ minat: Nūc iubet

vt clāgēre buccia ascē-

dāt i mōtē: humānā

ſc̄ cōpēſcēs audaciā:

er ad obedēndū inui-

tans. o In diem

tertiū: ab aduētu ſm

lāero. ſm Aug. ter-

mēſis. p Mō-

care fulgu. Epoc. iii. b.

De throno procedunt fulgura

et voceſ et tonitrua. In fulgurib claritas miraculop vel ope-

rum bonorum. Matth. v. b. Sic luceant opera vestra tc.

In vocib blandicie pmissionū. In tonitruis/terrores com-

minationū. In ſonitu buccinē instantiē exhortationū.

q In occursuſ dei. Occurrit dñs occursuſ ibi. Per

liberū enī arbitriū ad deū mouenmur h nō pmoouenmur. In

terlī. niſi diuina mi-

ſericordia p̄ueniat et ſequat. r Mō

niabat. Interlī. qz

lex obſcura ē infidelis-

bus. s Mōaulati

cresce. Sicut p̄ vna

campanā ecclē pul-

ſaf alia maior: et post

alia maior: deinde clas-

ſitum: et h in ſignū p̄

dicationis: p̄mo p̄di-

cauit Johannes: po-

ſteſa christus: poſtea

apostoli: deinde pri-

mitui doctores ecclēſie.

t Mōy- D

ſes loquebat. In-

terlī. interrogādo.

v Et dñs re. In-

terlī. docēdo. x Ad

videndū tc. In-

terlī. Magna discreti-

one op̄ ē: ne velit q̄s

diuina naturā rimari

ultra q̄ p̄. y Sc̄ti-

ficient: mente et cor-

pore. a Mō for-

interſi. tc. siē ocam.

q Reg. vi. b. Et na-

dab et abu: Levi. x. z

De hac ſcificatione

babes Elsa. lij. d. Re-

cedite recedite tc.

z Mō pote. vul.

debilitate intelligētie.

Expositio Ca. XX

Ocutuſq̄

Il est do. tc.

b Mō ha-

bebis tc. i. me ſolū

habeb deū. Et ponit

nō habeb p̄ nō habe-

as: idicatiū p̄ impa-

tiuo. Mō enī aſſerit h

q̄ falsuſ eēt: Poſtea

enī deos alienos ha-

buerunt. Mō ē p̄mū

mandatū: dīc Interl.

ſupple ſm Origeni. j.

Reg. vii. a. Auſterie

de. alie. tc. c Mō

fa. tc. Secūdu mā-

datū dīc Interl. ſup-

ple ſm Origeni. ſm

Augl. ſo explanatio

ē mādati. Mō fa. ſcul. Ps. 80.

i publico: neq̄ i corde

vbi ego ſolus video.

Idier. xvij. b. Ego ſū

de ſcu. tc. Et ita p̄

hibet adoratio interior

et exterior idoloſ.

Dibī. i. h ſint multi dī: tibi ſi nō erūt multi.

e Scul-

ptile. Aliſ ſra idolū; q̄d nibū ē in mūdo. i. nullū rei naturā

Libri

representatu. **a** Similitudinē. Ezech. viii. d. Et igitur vidi et ecce similitudo reptiliū tē. **b** Que ē in celo: Interlin. sicut solis et lunę et hincō. **c** Et q̄ in terra. Int̄lin. vt hoīs/bouīs et similiū. **d** In q̄s. Interlin. pisciū. Mota tria dicit: Non habebis deos alienos; Non facies tibi sculptile: Neq̄ oēm similitudinē tē. In p̄mo phibet oēm creaturam adorari: vt angelos vel hoīes. In secundo/figmentū. In tertio/rei similitudinē. **e** Non adorabis. Glo. Aliud est adorare: aliud ē colere. Adorare: vt adulādo regibus: et ita adulatio phibetur in p̄mo mādato. S̄z nūquid icl̄nare se regi metu mortis peccati est? Soluto. Inclinare se regi quasi homini vbi nullū scādalū ē fratribus: nullū periculū fidei iminet: ex hoc non est peccatū. Inclinare vō ei quasi deo vt cum periculo alicui⁹ peccatū est: et phibet hic: vel tormentis victus: cum sciat quia idolum nihil est. i. Cors. viii. a. Colere vero est toto his affectu et studio mācipari. Attr̄q̄ ergo resecat: vt nec affectu colas: nec specie adoeas: h̄ totū dīc Glo. **f** Celotes. Iliere. iii. a. Tu fornicata es tē. Reuertere tē. **g** Iniquitatem. i. Job. v. c. Ois iniquitas peccatum est. **h** Mātrū in filios. Cōtra. Deut. xxiiii. c. Non occident patres p̄ filiū: nec filiū pro patrib⁹. Ezech. xviij. e. Filius non portabit tē. et pater non porta. tē. Hui⁹ solutio patet per hoc qđ addit⁹: Eoz qui oderūt me. q. d. ego vindicto peccata patrū in filios: imitātes patres in peccatis suis. i. punio filios imitātes p̄cā patrū: et in hoc ipso puniunt p̄es: q̄r vident puniri filios: Vt hoc de pena t̄pali: illud de eterna intelligit. **i** Non habebis tē. Dicit oēs sancti: q̄ dñs tm̄ decem p̄cepta dederit moysi: sed in distinctione dissentiantur. Primum enī qđ fm Aug. est vnū: diuidit Orig. in duo dicens: Unū est p̄ceptū: Non habebis deos alienos corā me. Siue fm alia lūterā: Non erūt tibi aliū dñ p̄ter me. Secundū dicit: Non facies sculptile tibi: neq̄ oēm similitudinē. Ultima vero: Non p̄cupisces domū p̄ximi tui: Nec desiderabis uxore p̄ximi tui: que fm Aug. duo sunt: Orig. colligit in vnū. Lui p̄sentit Josephus. Præterea dicit Aug. tria fuisse in una tabula: que ad dilectionē dei pertinent: et septem in alia: que ad dilectionē proximi. Sc̄dm Orig. quattuor in una: sex in alia. Josephus vō et hebrei q̄nq̄ i vtracq̄ ponūt. Dic enī Joseph⁹ se vidisse duas tabulas legi lapideas: q̄nq̄ vtracq̄ duo p̄tinebat mādata et dimidiū/tam interi⁹ q̄ exteri⁹. S̄z forte Aug. p̄ dignitate poti⁹ q̄, p̄ scriptura dixit tria que ad deū pertinēt esse p̄mē tabule: septē que ad proximū esse secundē tabule: sicut p̄sueum⁹ dicere hoīes p̄mē classis et secundē classis. Sed cū ecclesia in h̄ loco nec Aug. nec Orig. repudiet: videtur q̄ vterq̄ dixerit verū: Et si hoc in prima tabula sunt quattuor p̄cepta fm Orig. et in secunda septem fm Aug. et ita vndecim sūt p̄cepta. Solutio. Ut ergo verum dicit: sed diuersis respectib⁹. Et qđ obiicitur q̄ vnde cū sint p̄cepta: Non est verum: quia nec fm Orig. sunt vndecim nec fm Aug. sed tm̄ decem. Accipere vero mādata vnius tabule fm Orig. et mādata alterius fm Aug. illud est p̄fundere mādata non distinguere. Ut ergo igitur dicit verum i suo respectu. Sed quis magis pprie: Credimus q̄ Aug. Cum enim dicitur: Non habebis alienos deos: phibet adoratio exhiberi angelis et hominib⁹. Et cum dicitur: Non facies tibi sculptile/nec omnē similitudinē: phibet factio sculptilis et similitudinis: non ppter se/sed ppter adorationez: et ita idē est phibitū: et idē mandatū: qđ attēdit Aug. Orig. vero attendit diuersitatē inter creaturas ra

Erodi

tionales: quarum adoratio phibet in p̄mo: et creatures tra-
tionales: quarz adoratio phibet in secundo: et ideo duo distin-
xit. Item solet queri sub quo decē p̄ceptoz cōprehēdat
illud p̄ceptū: Diliges dñm deū tuū tē. Illoc enī est summū
et p̄mū p̄ceptū: vt dicit dñs Matth. xxi. d. Similē queri-
tur de p̄cepto fidei et spei. Solutio. Dicim⁹ q̄ p̄cepta fidei et
spei et charitatis p̄tinēt sub primo mādato: Ibi enī p̄cipi-
tur latria: que h̄is trib⁹ virtutib⁹ adimpler. Unde cū dicit:
Non habebis deos alienos corā me: sensus est: De solū ado-
rabis vt deum. i. in me solū credes: tanq̄ in summā virtutē:
De solū diliges p̄ oībus: tanq̄ summā bonitatē. In meso-
lum sperabis tanq̄ summe liberalē. Vnū qđ dixerat moysi
hic implicite: explicauit Deut. vi. a. q̄ dicit: Diliges dñm
deum tuū tē. Item cū dicit: Non p̄cupisces uxore p̄ximi
tui: phibetur luxuria: cum dicit: Non p̄cupisces rem tē. phib-
etur auaricia. Non occides: phibet etiā ira. Querit vbi p̄-
hibent alia quattuor vitia. s. superbia/ inuidia/ acidia/ gula.
Solutio. Supbia p̄traria est adoratio: et ideo in p̄mo mā-
dato phibet. Eccl. x. b. Initū supbię hoīs est apostatare a
deo. Cum igit̄ apostasia phibet in p̄mo mādato: et superbia:
Eccl. x. b. Initū oīs peccati supbia ē: sc̄dm h̄ phibet in oī
mādato. Inuidia/ que recte opponit dilectioni: phibet vbi
dilectio p̄ximi p̄cipit. s. ibi: Honora patrem et matrem tē.
Non enī patris et matris intelligit oīs p̄ximus in suo ordi-
ne diligendus. De acidia dicunt qđ phibet ibi: Memento
vt diem sabbati sacrificies: Non enī sabbatū sacrificare po-
test qui tēdū boni habet. Alij dicunt q̄ phibet ibi: Honora
patrē et matrē: q̄r ibi p̄cipit opus misericordie: et opus iusti-
cie. Gula phibet ibi: vt dicunt: Memento diem tē. Ibi enī
quies mentis in deo p̄cipit: per qđ excludit quies incurie vel
ingluwiei. Vt potest dici q̄ gula pp̄t incuritatē ventris et
genitaliū phibet ibi: Non mechaberis. Gula enī seruit lu-
xurię: et ideo qui prohibet luxurię: phibet q̄ p̄sequēs gulaz.
Si obiicitur q̄ in secunda tabula non continent nisi que p̄ti-
nent ad p̄ximū: per gulam vō nemo nocet p̄ximo: sed tm̄
sibi. Sicq̄ q̄ homo per gulam nocet sibi: q̄ p̄sequēs p̄ximo:
Unde beatus Berñ. Quilibet maxime sibi p̄xim⁹ ē. Item
solet q̄ri q̄re sub denario poti⁹ q̄ sub alio numero p̄cepta
data sint. Sol. Sub denario data sunt p̄cepta: tum pp̄ter
mysteriū: tum pp̄ter necessitatē. Prop̄ mysteriū quidē: q̄ de-
narius constat ex ternario et septenario: In ternario p̄ficio
fidei: in septenario p̄ficio morum monstratur. Prop̄ter
necessitatē vero: quia ad hoc data sunt p̄cepta homini:
vt per illa bene ordinetur ad deum et proximum. Ad deum
ordinatur per tria prima: Nam in primo p̄cipit latria:
que debetur maiestati siue potētie: que patri attribuit. Se-
cundū prohibet errore: qui opponit sapientię/ que filio ap-
propriat. Tertiū prohibet seculi amorem: qui contrarius
est charitati: que approprat spiritu sancto. Et ita per p̄ximū
p̄ceptum ordinatur homo ad patrem: Per secundum
ad filiū: Per tertium ad spiritu sanctū. Sed loquēdo per ap-
propriationē: quia proprie loquendo per qđlibet trium or-
dinatur homo ad totam trinitatem. Per septem ultima ordi-
natū homo ad proximū. Dupliciter potest quis ordinari ad
proximū: aut in faciendo aut in non faciendo. In faciendo or-
dinatur per illud: Honora patrem et matrem tē. Sicut enim
ibi p̄cipitur honorari pater et mater: ita quilibet i suo ordi-
ne. In non faciendo autem potest quis ordinari ad proximū
tripliciter: Quia tripliciter potest quis iniuriari proximo:
dicto/ voto/ facto. Injuria dicti prohibet ibi: Non fallum
testimoniu dices: et sumitur species pro genere: id est nō no-
cebis alicui verbo. Injuria facti duplex est: quedam psona-
lis: quedam realis. Injuria personalis prohibet ibi: Non oc-
cides: id est nullum malum personę p̄ximi tui inferes. In-
juria realis prohibet ibi: Non p̄cupisces: et ibi: Non furtū
facies: id est nullum damnum alicui in reb⁹ suis facies. Ibi enī
vīsura/rapina et oīs p̄ctio indebita rei alienę phibet. Injuria
vōi siue volūtati duplex ē: psonalis s. et realis. Personalis
prohibet ibi: Non p̄cupisces uxore proximi tui: Nam no-
mine uxoris omnis mulier: excepta propria uxore intelligit.

realis prohibetur ibi: Non occupes rem primi tui. Ex hoc manifeste patet sufficientia mandatorum. Item solent assignari alii rationes: quare sub denario sunt data precepta. Una est et denarius primus limes est; et in impletione decalogi persona spiritualis est; ut per impletionem decalogi decimus ordo angelorum qui cecidit resartires ex hominibus. Item solet ergo quare non prohibetur voluntas homicidij; etactus homicidij sub duplo mandato: sicut voluntas etactus mechiq; et sicut duo sunt mandata: Non mechaberis: Non desiderabis proximi tui: ita duo sunt: Non occides: Non desiderabis occidere. Preterea voluntas et opus non sunt nisi unum peccatum: quod patet ex hoc quod una sola macula relinquit in anima ex mala voluntate et opere procedente ex ea: et una sola penitentia iniungit pro illis: Ergo cum voluntas et actus non prohibetur nisi propter peccatum: videtur quod prohibitus voluntatis et prohibitus operis exponit ex illa: non debent facere duo mandata. Preterea prohibita voluntate prohibetur actus: est ergo prohibitus operis superflua facta prohibitione voluntatis. Item nulla pura negatio est meritoria vite eternae sed tempore declinatoria pene: sed omne mandatum obseruantur meritorum est: ergo nullum mandatum est pura negatio. Solutio. Cum dicitur: Non mechaberis: non intelligit pure negatio sed aliquo modo assertio: sed constat quod ibi non asserit actus exterior: ergo interior: ergo non mechaberis: sensus est: id est noli mechari: et ita ibi principis voluntas non mechadi. Et hic similiter: Non desiderabis proximum tui: ergo illa duo sunt idem preceptum omnino. Similiter obiecti potest de illis duobus: Non sursum facies: Non occupes rem proximi tui. Solutio. Sine iudicio dicimus ad primum quod homines naturaliter ex quo peccauit adam nascuntur proni ad voluntatem luxurie et ad opus: similiter ad voluntatem cupientie et ad opus: et ideo in utroque duobus sunt prohibitions: sed homicidium tam voluntate quam opus naturaliter abhorret homo: et ideo sufficit una prohibitus. Item alia est delectatio voluntatis mechadi: alia ipsius operis: et omnino separata: Aliquando enim quis delectatur in sola cogitatione: qui nullo modo faceret opus: et ideo duobus sunt prohibitions: una qua prohibetur delectatio voluntatis: alia qua prohibetur delectatio operis: In homicidio non est sic: Nullus enim desiderat occidere: vel delectatur in cogitatione mortis alicuius nisi quod veller opus: id est mortem illius: et ideo tempore una prohibitus est de homicidio. Inde hebrei dicunt: quod cum dicitur: Non desiderabis proximum tui: prohibetur sollicitatio ad mechiam: quod fit in uniusculis vel nuncius vel nutibus vel signis: sed non diversificaret mandata. Ad secundum dicimus sicut alibi dictum est: quod voluntas et opus eius uno modo sunt duo peccata: alio modo unum formaliter effectiue finaliter. Sunt unum peccatum formaliter: quia una est malitia: vel eadem voluntas et operis. Eadem inordinatio: quod forma dicitur per effectum voluntatis et operis. Eadem inordinatio: quod forma dicitur per effectum voluntatis et operis. Finaliter: quia finaliter eadem pene: licet maior debeat voluntati simul et operi quam soli voluntati. Materialiter siue essentialiter sunt duo peccata: quia alia est actio exterior: alia interior: voluntas et operis. Dicimus ergo quod eo modo quo voluntas et operis sunt duo peccata: sunt et duobus prohibitions de illis. Item alia est ratio et forte melior: quod quilibet opus mechani nocet aliis voluntate et cogitatione sibi soli: et ita cum ratione nocimenter fluent prohibitions: patet quod debent esse duobus prohibitions et duo mandata: Non mechaberis: Non desiderabis proximum tui. Similiter: Non sursum facies: Non occupes rem proximi tui. Ad tertium dicimus: quod cum dicitur: Non mechaberis: principis voluntas non mechadi: sicut obiectum est. Similiter cum dicitur: Non desiderabis proximum tui: Sed alterius est haec voluntas: et illa alterius. In primo prohibetur voluntas faciendo opus exteriorum: vel delinquendi in opere exteriori. In secundo prohibetur voluntas faciendo opus interiorum siue delectandi in opere interiori. Unde idem est ac si diceretur: Non maculare animam tuam actu fornicationis exterioris: Non maculare animam tuam voluntate vel cogitatione fornicationis. Et ita patet quod non principi idem. a Non assumes tempore. Quid sit triplicis: vel frumentorum iurando. Unum Ecclesiastis xxxiii. b. Jurationi non assuetos

tutus: multe enim casus sunt in illa tempore. Vel christum credendo purant creaturam. Quis enim creatura vana est: immo vanitas: Ecclesiastes i. a. Romanorum vii. d. Quis creatura vanitati subiecta est. Christus autem recte nomine dei dicitur: Ipse enim potest patris et misericordia locutus est. Est enim nomine patris vel nomine christiani quod ab ipso christo praetribit in baptismum per peccatum admissionem. q. Cor. 22. q. 4. c. necesse est

B

a Non assumes nomine domini tui in vanum. Nec enim habebit insontem dominum eum qui assumperit nomen domini dei sui frustra. **Memento** ut die sabbati sanctifices. Ex diebus operaberis: et facies omnia opera tua: Septimo autem die sabbatum dominum dei tui est. Non facies omnne opus in eo: tu et filius tuus et filia tua: seruus tuus et ancilla tua: iumentum tuum et aduena qui est intra portas tuas. Ex enim diebus fecit de celo et terra et mare et omnia quae in eis sunt: et requieuit die septimo: Idecirco benidixit dominus diei sabbati et sacrificavit eum. **Honorare** prez tuum et mitez tuam: ut sis legatus super terram quaz dominus deus tuus dabit tibi.

25. q. 1. c. ideo pmittete. h. bis ita.

Deseris c. 2.1

Ezechiel. 20. b.

quidam. Sed si hoc: quare ergo inter moralia precepta ponit: Solutio. Duplex fuit ratio institutionis sabbati. Principalis fuit ad significandum quietem mentis in presenti: et quietem eternitatis in futuro: et quo ad hoc fuit ceremonialis. Secunda ratio fuit: ut iudei expediti ab exterioribus operibus liberius vacaret interioribus: et quo ad hoc fuit moralis. Hoc propter secundam rationem ponit inter moralia: et quo ad hoc manet in omnia. c **Sanctifices**: id est sancti et feriatus habeas. Ideo voluit dominus diem sabbati sanctificari: quia ipse die septima requietuit ab omni opere quod patraret. Leuitus. xxviii. a. Septimus dies quia requies sabbati vocabis sanctus: omne opus tempore. **Memento** sanctifices abstinentia a malis operibus et inserviendo bonis. Non enim sufficit declinare a malo: sed et facere bonum: sicut dicit Propterea. Et enim sunt duae partes iusticie perfectae: ut dicit Augustinus. a quibus operibus non sit abstinentia. Dicit Leuitus. xxviii. c. Affligitis enim animas vestras: sabbatum enim dominus est. Sic enim in sabbato debet homo quiescere: ut non careat opibus misericordiae. A quibus autem sit abstinentia dicit Numeri. xv. d. ubi iudei lapidari colligunt ligna in sabbato. Ligna sunt peccata quibus succedit ignis infernalis. Esa. xxx. g. Preparata est ab heri topeth tempore. Et Iudicium. xvii. c. Molite onera portare tempore. Onera sunt peccata quae demergunt animam in profundis lacu. Unde Zacharias. v. c. Talentus plumbi tempore. **Honorare** patrem et magistrum. Interiuntem. Hoc est primus mandatum in altera tabula. Primus in tempore mandatorum: quod pertinet ad proximum: sic dicit Iudeus. Tabule cordis sunt caput intelligentia: et tenax memoria. In his duabus scriptis lexi. Deuteronomio. vi. a. Audi israel precepta tempore. Debet etiam tabula et scriptum in tempore et foris: quod debet habere historiam et mysticam intelligentiam legi. Unum Ezechiel. ii. d. Tudit liber scriptum in tempore et foris tempore. **Honorare** parentum in duobus plurius. In debito reverentie exhibiti: et necessario voluntaria administratio. Ecclesiastes. iij. a. Qui honorat patrem suum: vita viuet longiore: vita scilicet et naturae in presenti: vel vita spirituali gratia. s. in presenti: et glorie in futuro. Item ibide: **Judicatio** prius firmat domos filiorum

105. 36.

Libri

maledictio autem matri eradicat fundamēta. Multa reperi-
es ibi de hac materia. Nota autem quod noīe p̄is et misericordia
omnis primus. Et adiūgit huic p̄cepto p̄missio vita longioris:
quia iustum est ut qui vitam alterius sustentat vita eius
plonge a dōno. In hoc autem mandato et in alijs que sequun-
tur a parte intelligi/

Roma. 13.c.
6. dis. c. non est
parm. h. his itaq;
23. q. 5. c. j. r. c.
si nō licet. h. itaq;
in sc̄is. et. c. q. s.
enim. h. si ergo.

52. q. 4. c. mere-
trices. et. q. 6. c.
non mechaber/
23. q. 7. c. si
derebus.

Deut. 18.c.
Deb. 12.c.

Ps. 124.

lii subtractione. i. Job. 11j. c. Qui habuerit substātiā huius mū-
di et c. q. d. charitas nō manet in eo. Aug. Palse fame mo-
rientē: si non pauperis occidisti. Cōsensu. Ezech. xxv. a. Pro-
eo q̄ dixisti: euge euge sup sanctuarium meū et c. Et Ps. De-
clinates in obligatiōes adducet dñs cū opān. inq. b. Mō
mechaberis. Interlin. Mō cuiuslibet miscearis: excepto fe-
dere in r̄moniū. Per partē enī vult intelligi torum: et ita noīe
mechib⁹ oīs illic⁹ p̄cubit phibet. c. Non furtū faci-
es. Noīe furtū intelligit omnis cuiusq; rei alienē usurpatio.

d. Contra p̄ximū tuū fal. testi. Hic phibet omne me-
daciū: Licet qdam male sentiat deū tacite p̄sensisse medacio
qd p̄dest alicui et nulli obest. Contra quos Aug. in lib. d me-
dacio. Qui credit aliquid medaciū non esse peccatum: turpiter se
decipit. e. Non concupisces domū et c. Nec desi-
dera. vxorē. Hic duo ultima fin Aug. sūt duo p̄cepta:
sed fin Orig. vnu. In primo p̄cupiscentia phibet posses-
sionis: in secundo p̄cupiscentia vxoris. Unde seruus et ancilla
si p̄cupiscait ut possesso: tūc cōtineat sub p̄mo p̄cepto: Si vo-
ad vnu carnis: sub scđo: Et iō p̄ vtrūq; ponūt: qz ad vtrūq;
ptinere p̄nt. Quidā aliter distinguūt: dicētes q̄ in primo p̄-
hibet p̄cupiscentia rei alienē imobilis. S; h̄c differētia pure
est materialē: nec facere diuersa potest p̄cepta. Hic lege Glo.
Ist. Primū mandatū et c. Primū phibet surreptionē: Se-
cūdū errorē: Tertiū sc̄uli interficit amorem: Quartū impie-
tatem: Quintū crudelitatem: Sextū fornicationē: Septimū ra-
pacitatem: Octauū p̄mit falsitatem. f. Videbat voces. i.
vnu metis intelligebat. Tel videbat. i. audiebat. Tūs enī
cū sit generalis: p̄ quolibet sensu ponit. Unde Interlin.

g. Lampades. i. coruscatiōes. h. Loquere tu nobis:
timētes accedere: vñ indigos se reputantes. k. In qua
erat de: Mō p̄ circumscriptiōē non diffinitione: sed p̄ ef-
fecit suę potētē ostēsione. Et p̄ hoc soluit quedā Interlin.
que ibi ē: que gr̄at sic: Quō in nebula erat: cui celi celoz non
sufficiūt. Itē solet queri qualit̄ decē p̄cepta reducans ad de-
cem plagas. Scriptū est enī Job. v. c. Dñs vulnerat et me-
detur: percutit et manus eius sanat. Ideo Rab. reducit ea et
adaptat decem plagas fin ordinem decem p̄ceptis. Dica-
mus q̄ primū p̄ceptum reducitur ad primā plagā tanq;
remediu contra morbum. Prima enī plaga fuit muratio aq̄
in sanguinem: per quod significatur conuersio spiritualis in-

Exodi

telligentie in carnales intelligentiā: Que plaga sanat per p̄a-
mū mandatū: vbi fidē p̄cipiēt: que est p̄ncipiū intelligentiē:
sicut dicit Greg. ij. moral. Purificat enim cor ut dicitur
Act. xv. b. Cor autem mundum vider deum. Marth. v. a.
Beati mundo corde et c. Secūda plaga fuit multitudiō ra-

narum: per quam si-
gnificat vana loqua-
citas: Cōtra quā me-
dicina ē secūdū man-
datum: in quo van-
tas et loquacitas pro-
hibet. d. Tertia pla-
ga est sc̄yniphes: per
quam significat cura
et sollicitudo hui⁹ se-
culi: que turbat quie-
tem mēt: Cōtra quā
medicina est tertium
mandatū: vbi quies-
mentis p̄cipit. Un-
de Greg: Israel cu-
stodiam sabbati accep-
pit in munere: et egypti
tus percutitur musca-
rum multitudine.
Quarta plaga fuit cy-
nomyia. i. musca ca-
nina: per quam signi-
ficatur quorundam re-
probanda tenacitas:

qui parentib⁹ et p̄ximis indigentibus nolunt sua cōmunicare
more canis: qui os dñi rodit etiā patrē odit. Hui⁹ plaga recte
medicina est quartū mandatū: vbi parentum et pro-
morum p̄cipiēt honor. e. Quinta plaga fuit mors pecudū:
per quas significant luxuriosi. Unde hui⁹ plaga recte medi-
cina est quintū mandatū: vbi fornicatio phibetur. f. Sexta pla-
ga fuit vulnera et vesica: q̄ significat iracudi: qz sic vul-
nus et vesica faciē extēiores deturpāt: nec sinū agsci: ita tra-
faciē iteriore. i. mētē turbat et iſlat. g. Hui⁹ plaga recte medicina
ē sexū mandatū: vbi homicidiū phibet. h. Septimā fuit gran-
do: q̄ deuorauit oīa q̄ iuenerit ex domū: qz significal rā-
paces/fures/usurariū: et hīdī. Hāc plagā sanat septimū mā-
datū: vbi oīs rapina phibet. i. Octava plaga fuit bruchus:
q̄ dente mordet: Per quē significant detractores: de qbus
Gal. v. c. Si inuicē mordet̄ et c. Hui⁹ plaga medicina ē octa-
uum mādatū: vbi oīs iniuria prohibet. j. Mona plaga fuit
tenebræ palpabiles: per quas p̄cupiscentia carnis: que miro
modo mentem obtenebrat significat. Hāc plagā sanat no-
num mandatū: scilicet Mō desiderabis vxorē proximi tui et c.
Decimā plaga fuit mors p̄mogenitorū. Primogenita sunt
opera fidelis. Unde Rab. Omnia bona opera sunt spirituales
filij: sed inter hos primogenita fides. Quisq; autem et dicit
Rab. rem alienam exterius cupit/interius fidem perdit. Cu-
piditas ergo p̄mogenita necat. Ergo non p̄cupiscere rem p̄-
ximā/decimā plagam sanat. Et est congrua reductio istius
mandati ad decimā plagā: Qui enim rem alienam cupit:
vellet cuius rem cupit heres fieri: et ita vellet ut ille non ha-
beret primogenitos. Et ideo sūre in primogenitis punitur
qui rem alienam male cupit. Hic decem p̄cepta sunt dece
chordē psalteriā decachordi. Tange primā chordam: et p̄/
mū virtū occidisti: et sic d̄ alijs. b. Steterūt p̄cul. Glo.
Greg. In qbusdā loci scripturē historia seruāda est et allego-
ria: et sēpe sola allegoria gr̄ēda ē: aliquā sola historia: et allego-
ria ē tacēda: ut tardiores pascant p̄ historiā: et velociores in-
genio: et allegorū et c. l. Sup eo holo. Holocaustū totū
incendebat dñs: sacrificium vero non totum: sed pars da-
batur offerentibus: qui simul eam comedebant: Pars alia
sacerdotibus: et alia domino. Et quia tales comedentes so-
lent homines reconciliare / dicebant pacifica. Proprie vero
dicuntur pacifica: que siebat pro pace habēda vel p̄seruāda.

a Non ascēdes p gradus. Contra: Instr. xxvij. g. legat: q sacerdos q̄ imolabat ascendebat p gradus ppter alta r̄ altitudinē. Sol. Illic phibet dñs fieri gradus perpetuos et altari imobiliter adhēretes: sed nō phibet scabellū supponi pedibus sacerdotis volētis imolare: cū aliter nō posset ppter altaris altitudinē:

Et de illo scabellō in telligif de q̄ dicis in fra. Tel forte tm spū aliter intelligif hēc p̄ hibitio gradū altari.

Expositio La. XXI.

b Ec sunt iudi cia. Quia in nobedientia iuste punienda est: ideo recte post pcepta q̄ b̄ obediēdū dat dñs iudicia: q̄b̄ obediens puniat. Lex em̄ data est duris in flagelluz: iudicib⁹ i p̄dagogū sed pfect⁹ in signū. c

c Si emeris. i. si emēris aliquē hebreu⁹ vt sit tibi seru⁹. d

Si annus seruierit: Nisi interuenierit interi iubile⁹.

e Liber gratia. i. p libertate sua:

Nec aliqd dabit dño

nec p seruitio quo ser

uuit aliquid accipiet ab eo.

f Et Deut. xv.

c. dicit: Cū tibi vendi

tus fuerit frat tu⁹ hebr̄g⁹ v̄l hebr̄ga: et sex annis seruierit tibi:

in septimo anno dimittes eū liberū: quē liberrate donaueris:

nequaq̄ vacuū abire patiar: s̄z dabis viaticū.

f Et vxor egredieb⁹: et filii eius: si quos genuit. Et vxor quā dñs su⁹ us dedit ei: nolēs dimittere: vxorē et liberos: g

Dīs. i. sacerdotib⁹ p̄sentabit ad ostiū tabernaculi.

Sz contrariū videb⁹

Deut. xv. c. vbi dicit: Assumes subulā et pforabis aurē eius in ianua dom⁹ tue: Mō ergo ad ostiū tabernaculi. Sol. For

te p̄mo offerebas seru⁹ sacerdotibus ad ostiū tabernaculi: et

post dñs reducebat eū: et in ianua dom⁹ sue pforabat ei aurē ex iusu sacerdotis.

Tel forte tabernaculū/dicis dom⁹ ei⁹: qz

est cōmune omnīū.

Et qd̄ taceb⁹ hic de ancilla/ in Deut. xv.

d. supplef. h

Subulq: instrumentū quo suuñ frotulareſ.

i Ser. in seculū. i. dū viuer: vel vsq; ad iubileū: Tūc em̄ liberab⁹.

k **Filiā suā in famulā:** Tūc exquo filia vē

dita fuit in famulā: videb⁹ q̄ eadē lex sit in filia et ancilla: quia

filia ī ancilla est. Sol. Illud est vendi in ancillā: et aliud ī fa

mulā. Ancilla serua dicit: sed famula/concubina: quā grēci

mōpheron vocat. i. amicā.

Sed videb⁹ q̄ lex ista contraria

sit. Supra. em̄. xx. b. phib⁹ ē oīs cōcubitūs: excepto federe

nuptiali: vb i dīctū est: Non mēchaberis: hic vero lex videb⁹

innuere: q̄ liceat vēdere filiā in p̄cubinā. Sol. vēdere filiā in

p̄cubinā/permīssio est: nō p̄ceptū: Neq; h̄ innuīs q̄ liceat: s̄z

doctetur quid iuris sit: et qd̄ fieri debeat: cu⁹ quis vendit filiā

in concubinam. Tamen quidam dicunt q̄ nomine con

cubinatus/intelligitur priuatum matrimonī: et sic licitū erat

vendere filiam in concubinam.

l Non egredietur

sicut ancille. i. sine precio.

m Si diplūcuerit: post

q̄ humilitā est ab eo.

n **Si. i. q̄vis:** sp̄reuerit: id est hu

milauerit concubendo cu⁹ ea: nec vxorem faciendo:

o Faciet illi: id est sicut filie dotem apponet. Infames enim

sunt nup̄tē sine dote.

p **Si autem filio.** Nota si quis fi

liam alterius/non sibi sed filio suo emisset: eadem lex erat: et

idem faciendum. Tribus autem modis poterat fieri: quia si

ipse vel filius humiliauerit eam in concubinam: id est non fa

ctam vxorem: si postea displiceat ei vel filio: prouideat el dorem et vestem et virum propter humiliationē: si nec agno minauerit sibi. Si vxorem eā duxit: et postea displicet: iurta legem vxorem faciat ei: id est non poterit eam dimittere: sine libello repudiā: sicut fit vxoribus repudiatis: ut legi⁹ Deut.

xxij. a. Similiter fa

ciendū si filio suo eam

coniungerit in vxore.

Si autem ista tria nō

fecerit: id est nec ipse

eam humiliauerit sine

agnominatione: nec si

lio suo eam dederit in

vxorem: ancillā mo

re egrediebat gratis:

id ē nec dabat nec ac

cipiebat preciū: Vē

dere autem vel copu

lare viro non hebreo

non poterat dominus

qui emerat eā. Si ve

ro seruo hebreo copu

labat eam: ipsa cū ma

rito suo libera gratis

egrediebatur septimo

anno. q

Et preciū

pudicitē: id est

virum ei dorem et ve

stes prouidebar ei p

recio pudicitē abla

te. r

Bratil abs

qz pecunia. Inter

lin. Sic seru⁹ hebre⁹:

Ergo seruus hebreus

nihil accipiebat. Con

tra. Deut. xv. c. legitur: Dabis ei viaticum de gregib⁹ et de

area: et de torculari et. Sol. Ibi monet dominus seruo da

re viaticum: non quia teneatur: sed ex honestate. Unde sic

intelligif hic: Nihil accipies ex debito seruitutis. s

Qui aut̄ nō est insidiat⁹: Quere et lege illam glosaz Rabani

que sic incipit: Qui non est insidiatus et. t

Sed deus tradiderit illum. Ex hoc videtur/ ut dicit Augustinus: si

quis volens vel nolens occidat aliquem/ deus tradidit in ma

nus occidentis: Quod falsum est: quia nisi deus tradidis/

set/ non posset eum occidere. Ad hoc dicit Aug⁹. q̄ reuera si

quis volens vel nolens occidat aliquem/ deus tradidit in ma

nus occidentis: sicut et filium suuñ tradidit. S; quando volēs

quis occidit aliuñ: tunc et deus tradidit illum qui occiditur:

et voluntas occidentis concurrit in necem illius. Quando

vero nolens quis occidit aliuñ: tunc solus deus dicitur trade

re illum qui occiditur in manus occidentis: quia voluntas

occidentis non concurrit. Hoc igitur interest: quia hoc tan

tum deus facit: illud aut̄ et deus et homo: S; non sicut de

us ita et homo: Deus em̄ iuste: licet occulta sit iusticia: ho

mo vero dignus pena: et si occidit quem deus vult occidi.

Non em̄ ministeriū deo p̄bet iubenti talis occiso: sed suę

malicie et cupiditati deseruit: Unde in eodem facto/ deus de

occulta iusticia laudat⁹: et homo de propria iniuritate punit⁹.

v Locū quo fugere debeat. Et erit ibi/ donec per iu

dices ciuitatis illius reconciliē: vsq; ad mortē summi sacer

dotis: Tunc em̄ redire poterat securus ad propria. De his

ciuitatibus habetur Iliu. xxxv. b. Deut. xix. a. et Josue. xx.

a. Qui vero ex industria occiderat/ etiam ab altari euelleba

tur. Quod fecit salomon de ioab. iij. Regi. q. e. Instar barū

ciuitatū/ habemus nos loca deo dicata: Valorem tm immu

nitatē p̄stant/ q̄ illę ciuitates. Saluat⁹ em̄ in eis/ etiā vo

les homicida et quilibet fugitiu⁹. Tūc qd̄ exceptionē facit:

Si em̄ pro homicidio vel furtō facto i ecclesia/ vel huiusmo

di/ fugiat ad ecclesiā/ dicūt inde debere extrahī et puniri. x

Si quis p industriā. Deut. xix. c. Si qs odio habēs et.